

Instagram: stela_knjige
Facebook: stela
www.stelaknjige.rs

Naslov originala:
Ephraim Kishon
Unfair to Goliath – A Satirical Revue with Music

Copyright © The Hanoch Levin Institute of Israeli Drama
Za izdanje na srpskom jeziku © Publik praktikum 2025

ZA IZDAVAČA
Marko Sabovljević

UREDNIK
Marina Sabovljević

LEKTURA I KOREKTURA
Lidija Cenić

DIZAJN KORICA
Siniša Subotić

SLOG I PRELOM
Studio Znak

ŠTAMPA
Alpha print, Zemun

TIRAŽ
1.000

IZDAVAČ
Publik praktikum, imprint Stela
Dobrovoljačka 10/I, Zemun
office@publikpraktikum.rs
011/4202 544; 011/4202 545

GODINA IZDANJA
2025

Sva prava zadržana. Nijedan deo ove knjige ne sme se kopirati ni prenositi u bilo kom obliku ili bilo kojim sredstvima, elektronskim ili mehaničkim, uključujući foto-kopiranje, snimanje ili bilo koji sistem za skladištenje i pretraživanje informacija, bez pismenog odobrenja izdavača.

Efraim Kišon

Nepravda prema Golijatu

(Satirična predstava s muzikom)

Preveo sa engleskog
Srđan Ladičorbić

Stela

„OPASNOST OD MIRA JE NESTALA”

Radije bih jeo pomorandžu
I pod drvetom spavao.

Radije bih išao na žurke,
Izgledao lepo, zabavljao se i odmarao.

Radije bih sedeo na litici pored mora
I čitao dobar roman...

Radije bih slušao muziku
I sanjareći proveo ceo dan...

Ali umesto toga, nosim pušku
Koji volim... Kao trulu krušku.

Opasnost od mira je nestala.
I dok od nje obrazi još bride.
Vratiće se dana jednog
... Ali samo bog zna kog.
U međuvremenu, život dalje ide.

Opasnost od mira je nestala.
I dok od nje obrazi još bride.
Stvari nisu tako dobre,
Ali hvala bogu – da kucnem u drvo –
Život nekako dalje ide.
Život nekako dalje ide.

2. IZRAELSKI ČUDESNI TANJIR

ULIČNI PRODAVAC: (*Podiže plastični tanjir i započinje svoj neprekidni prodajni govor.*) „Dame i gospodo, pridite i vidite osmo svetsko čudo – novi čudesni plastični tanjir napravljen od najbolje izraelske plastike. Možete da ga šutirate, možete da ga udarate, možete da ga bacate na zemlju, možete da ga gađate mecima, možete da ga pregazite tenkom, možete da ga ispalite iz topa... Ovaj tanjir neće imati ni ogrebotinu. Nova izraelska plastika! Čudesna plastika iz Izraela! Ne verujete mi? Sumnjate u moje reči? Mislite da to nije istina? Dobro, onda gledajte. (*Vadi čekić.*) Ovo je čekić od čvrstog čelika. Njime ću svom svojom snagom udariti po tanjiru. I šta će se dogoditi? Gledajte! (*Tanjir se razbija u paramparčad. Ulični prodavac nastavlja govor bez zastajkivanja, visoko podižući čekić.*) Novi izraelski čudesni čekić! Lomi sve živo!”

PADA ZAVESA

„U VREME VLADAVINE HAIMA”

U vreme vladavine Tajtusa,
Vremena su bila teška.
Baš teška.

U vreme vladavine Ahasvera –
Oh, moj bože!

Ali znaš li kada su stvari postale teške za nas?
Kada su stvari postale gore od najezde bubarusa?
U vreme vladavine Haima.
U vreme vladavine Haima.
U vreme vladavine Haima... Vozača autobusa!

3. U VREME VLADAVINE HAIMA, VOZAČA AUTOBUSA

ULOGI: GOSPODIN GRINBERG
HAIM, VOZAČ AUTOBUSA
GOSPOĐICA KARPAS
GOSPOĐA TAJTEL
POLICAJAC

SCENA: U autobusu, na autobuskoj stanici.

*Baš kad su se zatvarala vrata autobusa, gospodin
Grinberg se provukao kroz njih.*

GOSPODIN GRINBERG: „Sačekajte da uđem, molim vas...
Hvala vam... Sada možete da krenete.”

*(Haim isključuje motor autobusa i mršti se na gospodina
Grinberga.)*

HAIM: „Jeste li slepi? Zar niste videli da se vrata zatvaraju?”

GOSPODIN GRINBERG: „Sve je u redu, nema problema.”

HAIM: „Nije sve u redu. Napolje!”

GOSPODIN GRINBERG: „Ja? Zašto?”

HAIM: „Nisam vam ja služba za informacije. Napolje!”

GOSPODIN GRINBERG: „Ovde ima mnogo slobodnih me-
sta...”

GOSPOĐICA KARPAS: „Zašto ne krećemo?”

GOSPOĐA TAJTEL: „Zbog vozača. On je idiot, kao i svi vozači autobusa. To je uslov njihovog sindikata. Zapošljavaju samo idiote.”

GOSPOĐICA KARPAS: (*Obraća se Haimu.*) „Molim vas, možemo li da krenemo? Zakasniću na posao.”

HAIM: „Ne idemo nigde dokle god je ovaj u autobusu.”

GOSPOĐICA KARPAS: „Ali zakasniću.”

HAIM: „Ja neću. Imam sve vreme ovoga sveta. (*Pevuši...*)”

GOSPOĐA TAJTEL: (*Obraća se Haimu.*) „Šta nije u redu s njim? Ne zauzima mnogo mesta.”

GOSPOĐICA KARPAS: „Pogledajte koliko je mršav.”

GOSPODIN GRINBERG: „Mnogo vam hvala. Veoma ste ljubazni, ali izaći ću.”

GOSPOĐA TAJTEL: „Ostanite na svom mestu. Vi ste putnik. (*Obraća se Haimu.*) A vi ste plaćeni da vozite. Zato vozite.”

HAIM: „Neću dok on ne izađe.”

GOSPOĐA TAJTEL: „Zato što vam se tako prohtelo?”

HAIM: „Zato što mi se tako prohtelo.”

GOSPOĐA TAJTEL: (*Obraća se gospođici Karpas.*) „To vam je taj socijalizam!”

(*Haim uzima novine iza vozačevog sedišta, otvara ih i počinje da čita.*)

GOSPOĐICA KARPAS: „Za ime boga, ne pravite od ovoga pitanje časti. Imajte malo razumevanja za druge ljude.”

GOSPOĐA TAJTEL: „Jesmo li mi životinje?”

HAIM: „To ste vi rekli!”

GOSPODIN GRINBERG: „Sve je u redu, dame. Ići ću sledećim autobusom.”

(Gospodin Grinberg kreće ka vratima. Gospođa Tajtel ga zaustavlja i vraća.)

GOSPOĐA TAJTEL: „Ne! Ostanite tu gde ste. Ovo se ne tiče samo vas nego i svih putnika u autobusu!”

GOSPOĐICA KARPAS: „I svih putnika svuda!”

GOSPOĐA TAJTEL: *(Naginje se kroz otvoren prozor i viče.)*
„Policija! Policija!”

GOSPODIN GRINBERG: „Hvala vam, ali ne želim da izazivam nevolju...”

GOSPOĐA TAJTEL: „Plaćate porez, zar ne?”

GOSPOĐICA KARPAS: „Ne brinite, gospodine. Niste sami u ovome!”

(Policajac lupa na vrata autobusa. Haim otvara vrata. Policajac ulazi u autobus.)

POLICAJAC: „Neko je vikao: ‘Policija!’ Šta se dešava ovde?”

GOSPOĐA TAJTEL: *(Pokazuje prstom na Haima.)* „Policajče, ova tvrdoglava mazga odbija da vozi autobus dok ovaj jadni čovek ne izađe iz vozila...”

POLICAJAC: (*Obraća se Haimu.*) „Je l' to tačno?”

HAIM: „Jeste.”

POLICAJAC: „Zašto nećete da vozite?”

HAIM: „Zato što je ovo moj autobus.”

POLICAJAC: „Kako to mislite – vaš autobus? To je javno vozilo. Vi ste samo vozač.”

GOSPOĐA TAJTEL: „Upravo mu to i govorim, policajče.”

POLICAJAC: (*Obraća se Haimu.*) „Pokrenite vozilo.”

HAIM: „Neću.”

POLICAJAC: „Rekao sam vam da vozite.”

HAIM: „A ja sam rekao da neću.”

GOSPOĐA TAJTEL: „Uhapsite ga.”

GOSPOĐICA KARPAS: „Da, uhapsite ga.”

POLICAJAC: „U redu. Uhapsiću vas.”

HAIM: „Možda hoćete, a možda i nećete.”

POLICAJAC: „Videćemo.”

DAME: „Ura, ura, ura! Ura, ura, uraaa!”

POLICAJAC: „U redu, a sada... (*Vadi beležnicu i olovku.*) Potrebno mi je svedok koji će svedočiti na sudu...”

(Potpuna tišina. Gospođica Karpas i gospođa Tajtel uzmiču. Haim klima glavom sa znalačkim osmehom na licu. Gospođica Karpas stavlja naočare za sunce. Gospođa

Tajtel se odmiče još korak-dva. Gospodin Grinberg, koga hvata panika, u očajanju gleda čas u jednu, čas u drugu i dobrovoljno podiže ruku da bude svedok.)

POLICAJAC: „Dobro, trebaće mi sved... (*Obraća se gospođici Karpas.*) Kako se zovete, gospođice?”

GOSPOĐICA KARPAS: „Nisam videla...”

POLICAJAC: „To nije važno. Čuli ste...”

GOSPOĐICA KARPAS: „... Eh...?”

POLICAJAC: (*Obraća se gospođi Tajtel.*) „A šta vi kažete?”

GOSPOĐA TAJTEL: (*Odjednom govori na ruskom.*) „Nje panimaju...”

POLICAJAC: (*S blagom razdraženošću.*) „Samo trenutak.”

GOSPOĐICA KARPAS: „Zapravo, ako pogledamo ovo sa vozačeve tačke gledišta...”

GOSPODIN GRINBERG: „Ali upravo ste vi rekli...”

GOSPOĐICA KARPAS: „Da li je vozačeva krivica ako smutljivac odbija da izađe iz autobusa?”

GOSPOĐA TAJTEL: „Vozači autobusa u Izraelu rade u veoma teškim uslovima. Vozač ima pravo na javnu podršku.”

GOSPODIN GRINBERG: „Ali vi ste rekli da su svi vozači...”

GOSPOĐICA KARPAS: „Zašto ponavljate sve? Šta ste vi, papagaj?”

GOSPOĐA TAJTEL: „Sledeći put kada vam vozač kaže da izađete iz autobusa, izađite. Mislite na druge ljude u autobusu. Niste sami ovde, gospodine.”

POLICAJAC: „Slušajte, nije me briga. Već sam napisao nalog za hapšenje. Moram nekoga da uhapsim.” (*Obraća se gospodinu Grinbergu.*) „U redu, idemo, gospodine.” (*Hvata Grinberga za nadlakticu dok pada zavesa.*)

PADA ZAVESA